

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Ioannes Marbachius

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](#)

IOANNES MARBACHIVS
Theologus.

*Ifna prius, dein Argentina pependit ab ore
Clara meo: nouit cætera Teuto potens.*

M. D. XXLCI. ZP

IOANNES MARBACHIVS LIN-
dauia; vrbe imperiali, natus anno

M. D. XXI:

Post prima doctrinæ fundamenta, fideliter
iacta in patriâ,

Argentinæ primò, ac dein Vitebergæ diuinis
& humanis eruditus literis;

Ienæ Ecclesiastes annum non amplius vnum;
Sacrae Theologiae mox Doctor designatus, à Mart.

Lutherò, Antichristi domitore:

Isæ per biennium Antistes, Ecclesiæ
Euangelica;

Argentinæ de ceterò Pastoris ac Præsidis fun-
ctus munere per annos XXXVI.

Academiae præterea Professor, & Ephorus
Perpetuus;

Collegij demum Thomanii Decanus
dignissimus;

Colloquijs de Religione Tridenti &
Vvormaciæ adhibitus;

Reformandæ Scholæ & Ecclesiæ à Princ. EL.
Palatinis identidem expeditus;

Pietate, integritate, fide, virtute, sapientia, hu-
manitate excellens;

Moritur Argentinæ anno Sal. M. D. XXCI.
Aet. LX, XVII. Martij.

IN

IN IO ANNEM MARBACHIVM

Theologum.

ABRAHAMI SCHVARZII

Alemani.

Sic frontem, sic viua tulī Marbachius ora,

Præco Dei sanctissimus.

Charus eram diu Lutherō, acriq; Philippo,

Sacra quos docentes audij.

A quibus Argyream perueni missus in urbem,

Ad iussa docendum cœlica:

Quod summa spretis heroo corde periclis,

Fide ac pietate presti.

Templa scholæq; meo florent purgata labore,

Et institutis optimis.

Qui Christo multos adducunt, sidera tanquam

Cœli micabunt ignea.

IOANNIS PAPPI.

Doctorem puræ fidei, magniq; Lutheri

Discipulum, in signem religionis virum:

Argentina diu fuit admirata docentem:

Divino afflatum numine Marbachium.

Nunc dolet extinctū mœsta, absentemq; requirit:

Sublatumq; videt charius esse bonum.

Impiger ille Dei verbum cum laude fideq;

Aedibus in sacris tradidit, inq; scholis.

Illiis officio simul hic Ecclesia Christi

Creuit, & intactæ religionis amor.

Obsttit his, Domini qui clām vineta reuellunt:
Quiqz, Deum violent, & noua sacra mouent:
Pastoresqz, gregi sacro multosqz, bonosqz,
Instructos magnā sedulitate dedit.
Ergo, qui perijt, vivit: quia nomen in orbe
Vivit, & in cœlis gaudia viua capit.

STEPHANI BERCHTOLDI,

Quæ subito tenebrae, noctis qua nubila surgunt?
Fauce fremunt rabidi cur v'lulante lupi?
Lux extincta iacet: Pastor secessit Olympum:
Ingruit hinc fera nox: vastat ouile lupus.
Cur lux interijt? cur Pastor adiuit Olympum?
Mundus amat rabiem: nubila mundus amat.
Certè (nec fallor) tempestas imminet vrbi:
Christiadumqz, gregem multa pericla manent.
Nempe Deus sanctos vbi poscit ad aetheravates:
Vastat ouile lupus: lux quoque sacra perit.
Fulcrarunt stabuli: pastor secessit Olympum:
Ergo Christe tui iam miserere gregis.

N. REVSNERI.

Septima post decimam Martis lux tristis oborta,
Marbachi luctum dat, lacrymasque pijs.
Te schola, te multis Ecclesia präside lustris
Floruit: & didicit dogmat a pura Dei.
Te moriente, fides moritur: fraus regnat in orbe:
Impietas & habet propietate locum.

IOAN-